

1944-05-29

AFSENDER

Siegfried Wagner

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Generel kommentar:

Willumsen har skrevet på første side:

"Modtaget den 3dje Juli"

Afsendersted:

Lund (Sverige)

Modtagersted:

Cannes (Frankrig)

Omtalte personer:

Michelle Bourret

Herman Nilsson-Ehle

Olga Wagner

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: B/I/1 - Wagner

DOKUMENTINDHOLD

Flere værker fra Willumsens Gamle Samling er skadet i en ildebrand, og 13-14 af Wagners værker er ødelagte af en bombe. Wagner har boet i Sverige i 8 måneder, og han begyndt at knytte tæpper for at klare sig til dagen og vejen. Han bor gratis på et lille værelse hos en forsker i Lund. Fra Olga hører han sjældent, og flere af hans breve til hende er gået tabt.

TRANSSKRIFTION

29-V-44.

c/o Hr. Prof: Ehle

Tornaplatsen 5

Lund.

Kæreste Willumsen!

Hvor var det dog en sørgelig Meddelelse den sidste jeg fik fra Dig. Tak først for Brevet det kom nøjagtig en Maaned efter det var afsendt, og i Modsætning til tidligere Breve, var dette sidste censureret. Det er synd for Dig og skammeligt at de gode Kunstværker skal gaa ud af Verden paa den Maade, og hvor det ligner Franskmændene at krybe udenom Pengespørgsmaalet. Vi bliver sandelig ikke sparede for noget. En Ven af mig som havde 13-14 af min Kones og mine bedste Arbejder, deriblandt en Ugle i en Pragtfuld Deoritporphyr fik for kort Tid siden en Bombe og alt fuldstændig ruineret, ikke en eneste Ting tilbage. Skøndt jeg ikke lider noget pekuniært Tab saa gør det frygtelig ondt. Krig har Fanden skabt. Ja jeg lever nu i Lund, idag er det 8 Maaneder siden jeg sagde "Farvel" til min Kone; jeg har lagt mig efter at knytte Tæpper (som de orientalske) det interesserer mig meget. Jeg tegner ogsaa Tæpper for en Fabrik, det giver saa meget, at jeg lige kan klare det nødvendige. Men Billedhuggerkunsten det er lige for Tiden lagt paa Hylden. Nu er jeg fyldt 70 og maa gaa rundt og lave Kunstindustri som da jeg var 20 Aar. En Gang maa den Krig da slutte saa jeg kan komme

hjem igen. Fra min Kone hører jeg meget lidt. Brevene bliver holdt tilbage og adskillelige af de Breve jeg har sendt Hjem, har jeg faaet at vide, er aldrig naaet hjem. Endelig igaar er Sommeren kommet her til Sydsverige, hvor har vi dog gaaet og ventet paa Solen, alt saa trist ud, nu forskønner de pragtfulde Frugttræer Byen. Her i Sverige lider man ikke nød, alt er naturligvis rationeret, men naar man har faa Penge saa siger det ikke meget. Jeg boer nu gratis hos en gammel Arvelighedsforsker, har et meget lille men lyst Værelse, det er en stor Forbedring fra mit forrige Hummer i en Baggaard. Min Mad spiser jeg rundt omkring paa Studenterkneiper, det er ikke særligt godt, men relativt billigt. Nu haaber

jeg at vi snart kan ses i Danmark, og saa maa man se at glemme alle
Sorger og Ubehageligheder.

Jeg haaber snart at høre fra Dig igen. Nu maa Du se at blive helt rask igen,
naar vi ses i Danmark giver jeg en god Middag (dersom ikke alt er gaaet til,
hvad jeg ikke ved noget om) og saa skal vi igen nyde Livet.

Det hjerteligste Hilsner til Dig og Madame
fra Din trofaste gamle Ven
Siegfried Wagner.

75 24/20

A
Monsieur

J. F. Willén.

peintre artiste

Villa "Le Lido"

Route de Fréjus

Cannes.

France (A.M.)

Stefan Wayne.
40 Hr. Prof. Ehle
Tornaplatzen 5
Lund
Sverige

Geöffnet

Geöffnet

29de V. 44.
40 Hrn. Prof. Ehler
Tornaplatzen 5
Lund.

modtaget
den 3de Juli

Kærete Willumsen!

Hvor var det en sørgelig Meddelelse om
sidste jeg fik fra Dig. Takke først for Brevet og
kom migastig en Ollmann efter det var afsendt,
og i forbindelse til tidligere Brev var det
sidste censureret. Det er Synd for Dig og skam,
muligt at de gode Kunstværker skal gå ud af
Verden paa den Maade, og hvor det ligner Træde
mandne at krybe ind under Pengesporjamalet.
Vi bliver sandelig ikke sparet for noget. En
Ven af mig som havde 13-14 af min Kone og
mine bedste Arbejder omblanst en Hule i en
prægtig Description, fik for kort Tid siden
en Bombe og alt fuldstændig ruineret ikke
en eneste Ting tilbage. Skmidt jeg ikke lider
noget økonomisk Tab saa gør det frygtelig
ondt. Krig har Fanden skabt. Ja jeg lever nu
i Lund, idag er det 8 Maanedes siden jeg sagde
"Farvel" til min Kone; jeg har læst mig efter
at klynke Tapper (som de orientalske) det
interesserer mig meget. Jeg tegner ogsaa Tapper
for en Fabrik, det giver saa meget, at jeg lige
kan klare det nødvendige. Min Billedning
kunstnerisk er lige for Tidens Lyst paa Hylde.
Nu er jeg fyldt 70 og man gaar rundt og lave
Kunstindustri saa da jeg var 20 Aar. En
Gang men om Krig den sluttede saa jeg kan komme

hjem igen. Fra min Kone høres jeg meget
Litt. Brevene bliver holdt tilbage af edskellige
af de Breve jeg har sendt Hjem, her jeg føler at
vide, er aldrig naaet Hjem. Endelig igaar er
Sommeren kommen her til Sydsvenske, hvor her
vi der gaar og ventet paa Solen, althaa saa
trist ud, nu forklarer de pragtfulde Fugtbræ
Bjergene. Her i Sverige lider man ikke nød, althaa
er naturligvis rationeret, men naar man har
fæa Pengesaa siger de ikke meget. Jeg boer
nu gratis hos en gammel Arvelighedstjenester,
her et meget lille men lyst Værelse, det er
en stor Forbedring fra mit forrige Hjemmes
i en Baggaard. Min Mad spises jeg rundt
omkring paa Studenterskøpene, det er ikke
særligt godt, men relativt billigt. Nu haaber
jeg at vi snart kan ses i Danmark,
og saa maa man se at glemme alle
Dorger og Lebehageligheder.

Jeg hader snart at høre fra Dig igen.
Nu maa Du se at blive held rask igen,
naar vi ses i Danmark gives jeg en
god Midtag (dersom ikke althaa er gaaet til,
hvad jeg ikke sidt noget om) og saa skal vi
igen nyde Livet.

Med Hjerteligste Hilsener til Dig og (Andene
fra Din trofaste gamle Ven
Rigfried Wagner.